

som deles af Mange, at det maa blive forbudt Embedsmænd at benytte deres Embedsmagt til at fremme politiske Øiemed.

Ordføreren: Jeg tror, at den ærede Minister har forstået mine Bemærkninger rigtig angaaende Betænkningen vedkommende Anstæffelsen af Guldmyntmaskiner, og dersom det ærede Medlem fra Slagelse (Raubert) havde hørt dem, tror jeg, at han kunde have sparet os for den Udvikling, han fremkom med. Forresten forekommer det mig, at der i hans Udvikling var nogen Inkonsekvens, idet han påstod for Flertallets Vedkommende, at en saadan Udtalelse i Betænkningen ikke havde bindende Betydning, hvormod han mente, at det Udvalg om Myntføden, for hvilket han er Ordfører, havde Krav paa, at ikke blot de Forslag, som bleve vedtagne, vare bindende, men at ogsaa, hvad Udvalget havde udtalt i Betænkningen, maatte være bindende, skjøndt man ikke pleiede at stemme over Betænkningen. Med Hensyn til saadanne Bemærkninger er jeg i Ørigt forsaavidt enig med den ærede Finantsminister i, at nogen formel bindende Karakter have de ikke, men jeg tror, at det er almindelig Praxis, at naar den ærede Minister ikke reserverer sig bestemt imod saadanne Udtalelser, og Udvalget modtager disse Reservationer, saa maa Bevillingen betragtes som givet under de i Betænkningen antydede Betingelser. Saaledes er det vistnok den almindelige Skik, og jeg forstod heller ikke rettere, end at den ærede Finantsminister vilde opfatte det paa samme Maade. Der er altsaa ikke nogen Forskel i Opfattelsen af dette Spørgsmaal mellem Ministeren og Udvalgets Flertal, uden at man dermed i mindste Maade har givet noget Botum for eller imod eller indladt sig paa at bedømme Hensigtsmæssigheden af Indførelsen af Guldmyntføden enten med eller uden Forbindelse med de nordiske Lande. Det ligger ikke for i dette Spørgsmaal. Med Hensyn til Indtægtsfiden skal jeg bemærke, at jeg vilde have ønsket, at det ærede Medlem (Friedrichsen), der bragte Skovvesenets Bestyrelse paa Bane, havde udtrykt sig noget tydeligere og enten ved Forslag eller i alt Fald ved Udtalelser tidligere havde gjort det muligt for Udvalget at kunne tage hans Udtalelser under Overveelse, saaledes at Udvalget, hvis der var begunnede Hensillinger at tage til Følge, kunde have fremsat Forslag i den Retning. Saaledes som det ærede Medlem henkastede det, tror jeg ikke, der er videre at gjøre ved Sagen, undtagen forsaavidt det ærede Medlem gjentog sin Hensilling om Hensigtsmæssigheden af, naar Leilighed gaves, at søge Bemyndigelse til videre Salg af Domænerne. — Det kan være, at den Lægtmedfættelse for Personbefordring, som de 10,000 Rb. betegne, bliver ringe; Udvalget har ikke haft de fornødne Oplysninger til at kunne foreslaa et bestemt Beløb, og saavidt jeg har opfattet Udvalgets Flertal, staa Sagen til den høit-

ærede Ministers Overveelse. Forsaavidt altsaa de 10,000 Rb. ikke i Virkeligheden kunne føre til en Nedfattelse, der er værd at tale om, saa antager jeg dog, at Spørgsmaalet utvivlsomt vil komme til at foreligge til fornyet Overveelse, thi jeg opfatter Sagen saaledes, at de 10,000 Rb. ikke ere et kalkulatorisk Beløb, men ere satte i et vist Forhold til de 128,000 Rb. Naar den høitærede Finantsminister, samtidig med at han erklærede det som en Selvfølge, at han vilde støtte Bestræbelserne for en Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøttheborg, syntes, at det havde været rigtigere, om Udvalget havde henvendt sig med Sagen til Finantsministeren i Stedet for til Indenrigsministeren, saa tror jeg dog at turde sige, at det ikke ret vel kunde være faldet Udvalget ind at gaa den Vej. Det er jo nemlig ingenlunde væsentlig, for at Posten besørges over Frederikshavn—Gøttheborg — og forhaabentlig tør man vente, at der ogsaa kommer en Forbindelse i Stand mellem Frederikshavn og Norge —, at man tilsigter denne Forbindelse, men det er væsentlig for Person- og navnlig for Godstrafikens Vedkommende, og det vilde ogsaa se lidt underligt ud, om man havde tænkt sig, at Postbestyrelsen skulde anlægge et Mastværksted i Frederikshavn med særligt Kuloplag, med særlige Betjente osv., maaske ved Siden af eller nogle saa Allén fra Indenrigsministerens Etablissementer paa samme Sted. Det ser allerede nu besynderligt ud, at, medens Indenrigsministeren har Ingenieurer til Raadighed, har Opdrag af Kul og driver den hele øvrige Person- og Godstrafik igjennem Fyn og Jylland, saa driver Postvesenet selvstændig en lignende Forretning ved at vedligeholde Forbindelsen mellem Korsør—Nyborg og Korsør—Kiel. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Dinesen) kom til at tale om Rødgtransporterne over Korsør—Kiel, og det er dog ogsaa en besynderlig Tilstand, at naar en sjællandsk Bonde vil have sine fede Faar og Svin befordrede videre, saa maa han henvende sig til Finantsministeren, men er det en jydsk eller fynsk Bonde, der vil have sit Rødg transporteret videre, saa maa han henvende sig til Indenrigsministeren. Det forekommer mig, at den Art Forretninger naturligt og mest besparende burde henlægges under den samme Bestyrelse, Indenrigsministeriet. Hvad nu Postgaarden angaar, da skal jeg ikke videre komme ind paa dette Spørgsmaal. Jeg har allerede erkjendt paa Flertallets Vegne, at der er Trang tilstede, og at det vil være nødvendigt, at der i den nærmeste Fremtid gjøres Noget og gjøres noget Alvorligt for i en fuldkomnere Grad end nu at tilfredsstille Livens Fordringer. Naar Flertallet desuagtet har troet, at man indtil videre kunde hjælpe sig, saa er det, fordi vi, skjøndt vi ingenlunde negte Betydningen af de statistiske Oplysninger, der ere fremkomne, dog tro, at der er forskjellige Midler, hvorved man vil være i